

Emisje z sektorów nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji (non EU ETS)

Sektory nieobjęte systemem handlu uprawnieniami do emisji to: transport, rolnictwo, mieszkalnictwo, instytucje, handel, usługi, odpady, emisja lotna z paliw, sektor komunalno-bytowy oraz niektóre procesy przemysłowe i spalanie paliw.

Zgodnie z postanowieniami Decyzji nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. (Dz.Urz. UE L 140 z 5.6.2009, str. 136, tzw. decyzja non ETS), przyjętej w ramach pakietu energetyczno-klimatycznego do 2020 r., Unia Europejska w okresie 2005-2020 zobowiązała się do redukcji emisji gazów cieplarnianych o 10% w sektorach nieobjętych systemem EU ETS. W ramach obszaru non ETS unijny cel redukcyjny został zróżnicowany. Polska ma możliwość zwiększenia emisji z sektorów nieobjętych systemem EU ETS o 14% w stosunku do roku 2005.

Zgodnie z Konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 24 października 2014r. określającymi ramy polityki klimatyczno-energetycznej do 2030 roku, Rada Europejska ustaliła cele redukcji emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do 2005 r. w sektorach non ETS na poziomie 30%. Przepisy określające sposób zarządzaniem emisjami gazów cieplarnianych w Polsce zawarto w Ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz.U. z 2009 Nr. 130, poz. 1070, z późn. zm.).